ชื่อวิทยานิพนธ์ การพัฒนาเกมการเล่นพื้นเมืองของไทย "เตย" เพื่อการแข่งขัน

ชื่อผู้ทำวิทยานิพนธ์ นายมงคล ทะมังกลาง

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

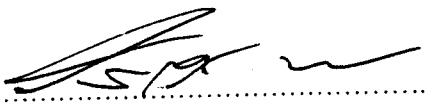

..... ประธานกรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วีรเวช ปะทะยศ)

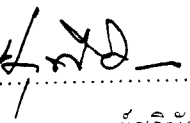

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวินัย ชุมนุม)

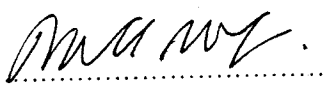

..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศุภชัย แสวงสุทธิ์)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาเกมการเล่นพื้นเมืองของไทย "เตย" ให้มีรูปแบบการเล่น กฎ กติกา ที่มาตรฐานสามารถจัดการแข่งขันได้ โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนา คือ

1. รูปแบบ กฎ กติกาการแข่งขันเตยที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยได้ทำการศึกษาลักษณะ และวิธีการเล่นเตยในจังหวัดต่าง ๆ ของไทย และของประเทศในแถบเอเชีย ผนวกกับกฎกติกาการแข่งขันกีฬาสากลชนิดต่าง ๆ นำข้อมูลมาร่างเป็นรูปแบบวิธีการเล่น และกฎกติกาการแข่งขัน

2. แบบสอบถามการพัฒนาเกมการเล่นพื้นเมืองของไทย "เตย" สำหรับผู้เชี่ยวชาญ ผู้ช่วยวิจัย และผู้เล่น ซึ่งผ่านการตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน

3. แบบประเมินผลการพัฒนาเกมการเล่นพื้นเมืองของไทย "เตย" เพื่อการแข่งขันฉบับสำหรับผู้เชี่ยวชาญ และฉบับสำหรับผู้เล่นและผู้ชม ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) จากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 ท่าน และได้นำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 60 คน ได้ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) เท่ากับ .87

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง และประเมินผลการพัฒนารูปแบบ กฎ กติกาการแข่งขันเตย ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 80 คน กลุ่มผู้ชมและกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ได้ให้การประเมินผลการพัฒนา จำนวน 50 คน และ 5 คน ตามลำดับ

ผลการวิจัยครั้งนี้ทำให้ได้รูปแบบ กฎ กติกาการแข่งขันเตย ซึ่งมีสาระสำคัญ คือ

1. สนามแข่งขัน เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 10 เมตร ยาว 22.50 เมตร มีช่องสกัดกลางกว้าง 50 เซนติเมตร แบ่งครึ่งสนามตามแนวยาวออกเป็น 2 ด้าน กว้างด้านละ 4.75 เมตร และช่องสกัดขวางกว้างช่องละ 50 เซนติเมตร รวม 6 ช่อง แบ่งสนามตามแนวกว้างออกเป็น 5 ส่วน กว้างส่วนละ 3.50 เมตร เรียกว่าช่องสกัดที่ 1, 2, 3, 4, 5 และ 6 ตามลำดับ

2. วิธีการเล่น แบ่งผู้เล่นออกเป็น 2 ฝ่าย คือ ฝ่ายรุกและฝ่ายรับ ฝ่ายละ 6 คน สำรอง 4 คน โดยที่ผู้เล่นฝ่ายรุกพยายามวิ่งผ่านแนวสกัดกั้น ตั้งแต่ช่องสกัดที่ 1 จนผ่านเลยช่องสกัดสุดท้าย แล้ววิ่งย้อนกลับขึ้นมายังเส้นเริ่มได้ โดยที่ไม่ถูกผู้เล่นฝ่ายรับแตะต้องตัวได้ ให้ถือว่าได้คะแนน โดยคิด 1 คนต่อ 1 คะแนน และถ้าผู้เล่นคนใดทำคะแนนในรอบเดียวกันได้เป็นครั้งที่ 2, 3 ... เป็นต้นไป จะได้ครั้งละ 2 คะแนน

3. ระยะเวลาการแข่งขันแบ่งเป็น 2 ครึ่ง ๆ ละ 6 รอบ พักระหว่างครึ่ง 5 นาที ในการรุกแต่ละรอบใช้เวลาไม่เกิน 2 นาที หรือเมื่อผู้เล่นฝ่ายรุกคนใดคนหนึ่งถูกผู้เล่นฝ่ายรับแตะต้องตัวได้ก็จะทำการเปลี่ยนจากฝ่ายรับเป็นฝ่ายรุกทันที

4. การตัดสินผลแพ้ชนะ ทีมที่ทำคะแนนได้มากกว่าเมื่อสิ้นสุดการแข่งขันถือเป็นฝ่ายชนะ หากหมดเวลาการแข่งขันแล้วยังเสมอกันอยู่ ให้ต่อเวลาเพิ่มพิเศษออกไปครั้งละ 1 รอบจนกว่าจะแพ้ชนะกัน แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 3 รอบ และหากยังเสมอกันอีกให้นับคะแนนทีมที่ได้คะแนนสูงสุดในการแข่งขันแต่ละรอบถือเป็นฝ่ายชนะ

ผู้วิจัยได้นำรูปแบบ กฎ กติกาการแข่งขันเตยที่ได้พัฒนาแล้วไปใช้ในการจัดการแข่งขันชิงถ้วยรางวัลในพิธีเปิดการแข่งขันกีฬาภายในโรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ ระหว่างทีมโรงเรียนมหิศราธิบดีกับทีมโรงเรียนบุญเหลือวิทยานุสรณ์ จากนั้นได้ให้ผู้เล่นและผู้ชมการแข่งขันตอบแบบประเมินผลการพัฒนา ส่วนผู้เชี่ยวชาญนั้นให้ตอบแบบประเมินผลการพัฒนาโดยชมจากเทปบันทึกภาพ

ผลการประเมินรูปแบบ กฎ กติกาการแข่งขันเตย ที่ได้พัฒนาขึ้น โดยผู้เล่น ผู้ชม และผู้เชี่ยวชาญ ปรากฏ ดังนี้

1. ด้านลักษณะทั่วไปของการแข่งขัน ผู้เล่นและผู้ชม เห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.31, 4.30 ตามลำดับ) แต่ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 70.00)

2. ด้านความเหมาะสมของรูปแบบการแข่งขัน ผู้เล่นเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.52) ผู้ชมเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.18) และผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับมาก (ร้อยละ 60.00)

3. ด้านความเหมาะสมของกติกาการแข่งขัน ผู้เล่นเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.56) ผู้ชมเห็นด้วยในระดับมาก ($\bar{x}$ = 4.45) และผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 65.00)

4. ด้านความเหมาะสมในการดำเนินการแข่งขัน ผู้เล่นและผู้ชมเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.55, 4.57 ตามลำดับ) และผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 65.00)

5. ด้านประโยชน์ของการเล่นเตย ผู้เล่นและผู้ชมเห็นด้วยในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.66, 4.67 ตามลำดับ) และผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยในระดับมากที่สุด (ร้อยละ 74.78)

6. ด้านความสมบูรณ์ขององค์ประกอบด้านกีฬา ผู้เชี่ยวชาญเห็นด้วยมากที่สุด (ร้อยละ 70.00)